

Veïnats

DEL TERME DE CALVIÀ

revista informativa i cultural

FOTOGRAFIES: ACTUACIONS DE MARINA ROSSELL

Y LUIS EDUARDO AUTE

GRAN POSTER A LES PAGINES CENTRALS

50 Pessetes

Nº 21, Octubre, 84.

Anys i més anys, sempre lo mateix.

"Aquesta gent, en tenir la panxa plena ja està contenta". I la gent ho va comportar estoïcament.

N'hi havia que sentien pena i vergonya. Certament no era un espectacle gaire exemplar.

Pareixia l'any 40. Si encara s'haguessin respectat les coes... Però no; no crec que n'Atila ho fes més bé.

Quines invasions! Quines trepitjades! Quines serpentes! Això era furia espanyola! Total, per arribar a uns taurells amb un poc de coca i sangria.

Què bé s'ho feien els romans! Pa i jocs. Panxa plena i el caop buit. És clar, així les "mangarrufes" es fan millor.

Donar cultura és perillós i et poden fer els comptes. Clar que sempre hi haurà gent que s'estimi més el opa i jocs, però arribarà a desaparèixer.

I així, per Segona vegada, ens donen cultura i el poble hi va, i més o manco surt conforme.

Dos recitals gratuïts, amb figures d'importància, i això és massa!, i mal de creure. Però s'ha fet.

No hi va haver serpentes, ni crits, ni brutor, i la gent es va comportar amb educació.

És una passa envant.

Per això, gràcies Ajuntament.

REVISTA VEÏNATS

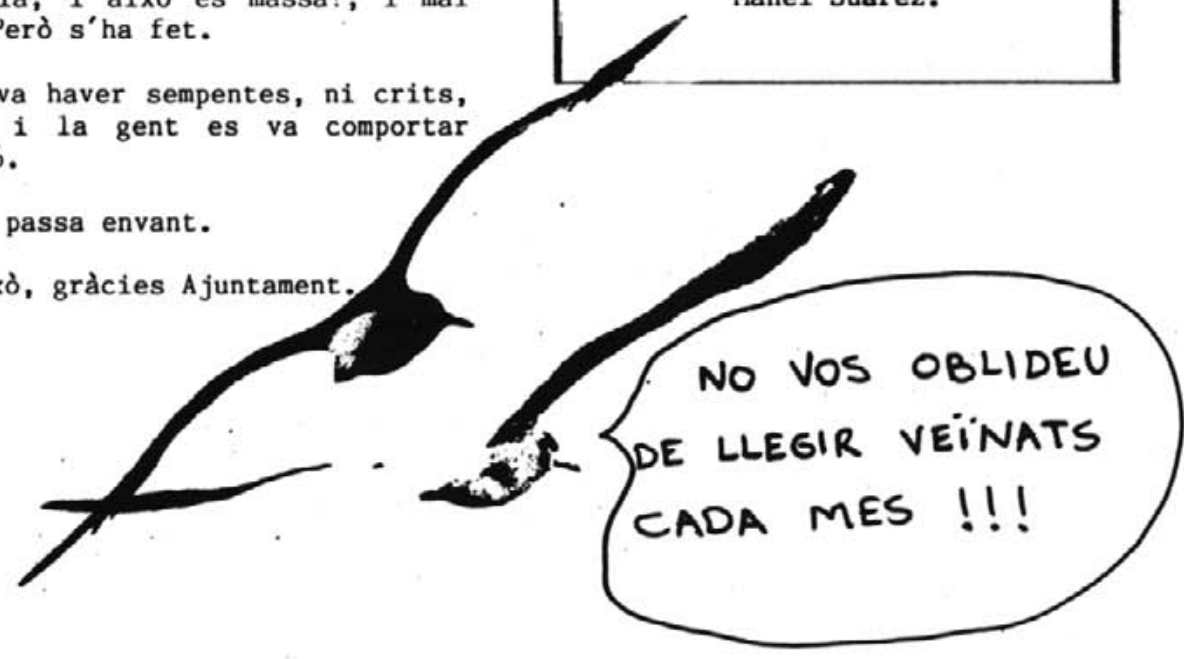
Nº Dipòsit Legal:
P.M. 1/1.983

HAN COL.LABORAT:

Carme López.
Joan Rubio.
Miquel Herrera.
Xisca Esteve.
Antònia Barceló.
Maria Oliver.
Maria Duran.
Margarida Cabrer.
Josep Suàrez.
Mª Eugènia Simó.
Joan Venys.
M^a del Mar Venys.
Ana Luisa Coll.
Mª Dolors Cortey.
Mª Dolores de Burgos.
Juan Jiménez.
Zenemí Zenón.
Es Voyeur.

Han Coordinat:

Josep Rubio.
Joan Vidal.
Manel Suàrez.

NO VOS OBLIDEU
DE LLEGIR VEÏNATS
CADA MES !!!

Ajuntament

EL PLENARI DEL MES

Aquest mes es va aprovar:

- El passat 29 de Setembre va tenir lloc a Es Capdellà una reunió de l'Associació de Veïns "LA VILA", per tractar de la possible separació d'aquell poble de l'Associació. Hi va anar molt poca gent, però la majoria dels que hi eren volgueren que tot quedàs com fins ara. S'esperarà, per tant, a fer una assemblea general extraordinària, dins un mes, per elegir els càrrecs vacants per persones d'Es Capdellà.

- Durant aquest mes comencen les activitats esportives de caràcter variat a les nostres Escoles. Els interessats poden dirigir-se a l'Escola de Calvià o a la de Palma-Nova.

- El dia 8 del present mes va tenir lloc una Assemblea de l'Associació de Pares d'alumnes de l'Escola de Calvià, per a tractar de la incidència de la pujada dels preus damunt els alumnes de Calvià poble, ja que segons pareix paguen els mateixos serveis que els altres nins i que ells no empen, com pot esser el transport.

- El dia 9 va tenir lloc a l'Ajuntament una roda de premsa per informar de les subvencions concedides al Sindicat U.G.T., com a conseqüència cva tenir lloc un enfrontament dialèctic entre el Batle i el Regidor Franco. Hi ha que dir que, dites subvencions, ja s'atorgaven en temps del Batle Font, amb l'acord de la Regidora Catalina Carbonell.

AQUEST MES NO VOS PODEM OFERIR
INFORMACIÓ DE LA COMUNITAT AUTONOMA
NI DEL CONSELL INSULAR, PERQUE NO
ENS HA ARRIBAT RES.

JOAN SALVA

construccions

calvià

- Una proposta d'acord per adquirir a Peguera una vivenda per dispensari i altres serveis municipals.

- Es varen adjudicar, temporalment varies platges.

- Juan Franco d'A.P., abandona la Presidència de la Comissió de Relacions amb les Associacions de Veïns per dedicar-se a fer una oposició constructiva.

- A.P. demana l'import de les subvencions atorgades a U.G.T. durant els dos darrers anys.

- A.P. demana el cost de les Festes del Desembarc, que és d'uns dos milions i mig.

- S'adquiriran 50 bancs que es repartiran per la Costa, destinats al turisme de la 3ª edat.

- S'aproven 15 milions, amb càrrec al pressupost de la Zona. fase, per ancamet de la zona verda del Poliesportiu de Santa Ponça.

- El Regidor Juan Franco insisteix en la creació d'una Comissió per tractar amb els propietaris del Club de Gel.

Revista Veïnats.

**Ultramarinos MIR y
Pescados Puerto de
Pollensa**

Tel. 67 02 06.

C/ Ca Na Cucó, 4.

CALVIA

Papeleria

ROSITA

Tel. 6700 17

C/ Mayor, 30.

CALVIA

LA NOSTRA LLENGUA

La C i la G finals de paraula

REGLA GENERAL: El so "k" final de paraula s'escrïu generalment amb C: drac, sec, antic, poc, feixuc, fresc.

REGLA ESPECIAL: El so "k" final de paraula s'escrïu G:

a) Darrere consonant en les paraules que formen amb G els derivats, com sang (deriv de sanguinós), llarg (femení de llarga).

b) Darrer vocal en les paraules acabades en -FAG, -FUG i -LEG, com antropòFAG, centrífUG i els mots pedagog, emagog, naufrag, càstig, pròdig...

c) En la persona l del present, quan queda reduïda al radical, dels verbs que tenen el radical acabat en AG, EG, OG, UG. Els del radical acabat en IG fan la persona l del present canviant la G en C.

d) El so "k" davant els grups UA, UE, UI i UO formant diftong, s'escrïu generalment amb Q: quadrat, quan, quatre.

Aquí teniu els "deberes":

Substituiu els guionets per les lletres C, G o Q, segons quina pertorqui posar-hi:

Els canaris són gro_s. He fet un encàrre_de feina a un ami_ que té molt bones _ualitats. Si tots parlam serà un diàle_, si només parla un serà un monòle_. No sé _uants de paquets han enviat: o són _uatre o són cin_. Si fa fred em posaré un abri_ i encendré un bon fo_.

I aquí teniu la feina del passada:

El blaT encara és verD. Hem arribat tard a l'escola. AquesT líquid amb el freD, pot tornar sòlid. Molta genT perD el temps en coses inútils. M'han dit que no surti i per això no surT.

Manuel Suárez.

EL NUMERO PASSAT DE VEÏNATS

SÍ QUE VA SER "UN BON NUMERO"...

El que es pot veure a primera vista és que el Director de la Banda de Música no era el Rei Jaume III, i també que el propi Rei no dirigia cap "coro" com figura en els enunciats de la passada portada.

Més endins, podem veure la contradicció existent entre l'article de Juan Jiménez i el fet de que aquest no figuri com a Col.laborador... No existeix en Juan Jiménez?... Deu ser un pseudònim d'un dels coordinadors...?

Encara n'hi ha més... Ja heu vist que la darrera notícia del Plenari va ser censurada. Tot va ser perquè el coordinador que està exiliat a Petra va tenir un moment de clarividència i va escriure a un lloc que no devia, un fet que no s'havia produït, ara bé, si s'arriba a produir, hagués estat un prodigi d'naticipació periodística i el coordinador mencionat s'hagués plantejat seriosament un brillant futur com a medium.

I seguint amb el mateix "descoordinador", entaferra un anunci allà on no devia, aficant la pota fins devers la cuixa.

Per no esser menys, el coordinador barbut, decideix embullar a la gent i diu que l'Ajuntament confon el Rei Jaume I amb el III, que, segons ell, és el que surt als segells de la Comunitat Autònoma; però si agafau una "lupa" i mirau el segell que reproduïm, podreu veure que no es tracta del mateix rei ni prop fer-si, per tant, el segell de l'Ajuntament era correcta i el de la Comunitat també, no hi havia motiu per pegar closcades als nostres il.lustres Regidors.

Només s'explica tot això amb una cosa: Per Desembre no deven confiar fer Revista i aquest número ja ha celebrat els Sants Innocents.

"Es Voyeur"

LA MATA ESCRITA

Una mata de nom exòtic i provinent d'Orient es troba profusament a Mallorca. És l'àloe.

Però a les mates que creixen al Puig de Randa el poble les anomena "les mates escrites". Vegeu-ne el motiu:

Ramon Llull, desenganat de les vanitats del món i arrepenit de pecats comesos, passions fortes i orgulls humans, va decidir abandonar-ho tot: amics, família, ambient i llocs ben coneguts, per anar a viure en solitari a una cova.

Després de molt cercar, en va trobar una que li va semblar d'allò més adient als seus desigs. Era voltada d'aquesta mena d'arbust oriental, i n'hi havia tant que es pot dir que n'ofegava l'entrada fent-la invisible als passants que s'aventuressin per aquelles contrades solitàries.

Era, precisament, el que ell cercava per dedicar-se totalment a la meditació. S'hi emportà els quatre escrits més imprescindibles per poder viure, escriure i resar.

Una tarda de tardor, quan el sol s'anava tornant de color taronja i la mar grisa, Ramon estava fent oració i no hauria pogut respondre quan temps feia que estava agenollat, perquè havia perdut la noció del temps. D'ençà que vivia a la cova, era un fenomen que li passava molt sovint.

De sobte li semblà sentir un soroll molt lleu, com uns passos d'algú que caminés damunt una catifa. Va girar-se sorprès i un punt malhumorat, perquè es creia segur.

Al mateix dintell de l'entrada, i apartant amb la mà les mates, hi havia un pastoret que portava un cabrit que alenava amb la boca oberta. El noi somrigué tot assenyalant l'animal.

- S'havia perdut perquè és el més enjogassat de tots... He hagut de córrer bosc enllà fins que s'ha ficat aquí. Sabeu que esteu molt bé aquí dins ben amagat?

El somriure del vailet era encomanadís i van començar a parlar; el noi era xerraire i semblava agradar-li la companyia de Ramon.

Aquest no se'n sabia avenir, i es remanava la barba amb perplexitat. Aquell noi era molt intel·ligent i havia començat amb una conversació natural.

- Sou molt pobre, demaneu caritat?

- Demano caritat a Déu per obtenir una visió de les coses que no veig prou clares...

I ja tenim el noi i l'anacoreta conversant amb senzillesa sorprenent de temes molt elevats. El pastor li demanava opinions i parers, i quan el solitari els hi exposava, el pastor li aclaria molts dels conceptes, ampliava els punts de vista i feia planer tot el que, fins aquell moment, era incomprendible per Ramon. Problemes que li havien semblat sense solució se li aclariren de faiso insospitada seguint les paraules d'aquell minyó de parlar entenedor i senzill.

De l'aparició d'aquell pastor, en va aprendre moltes coses i quedà astorat quan, abans d'acomiar-se, aquell noi va tornar a entrar dins la cova i en veure el piló de papers on Ramon Llull havia escrit les seves coses,

es va agenollar amb gran recolliment i els va anar besant un a un mentre dels seus ulls queien dolçament les llàgrimes que li rodolaven rostre avall.

I la llegenda vol que aquell noi, aquell pastor, sigui un àngel enviat per Nostre Senyor per ensenyar i animar el qui, més endavant, seria orgull de les nostres terres.

I un fenomen de bon comprovar per a tothom qui puja a l'anomenat Puig de Randa, és que les fulles de les mates -molt nombroses- d'aquell llentisc (o àloe) no són com les altres, sinó que tenen estranyes formes, molt semblants a l'escriptura oriental.

Aquella mena de lletres que sortien de les mans de Ramon Llull per admiració de tot el món, dels filòsofs, dels savis i dels creients...

Mª Dolors Cortey.

Del seu llibre

Les nostres llegendes.

EXPLOTACION DE APARTAMENTOS TURISTICOS

Jardín del Sol	Mini Polies
Caesar's	(Pto. Andratx)
Acapulco	Jardín de Playa

INFORMES Y RESERVAS:
EDIFICIO PALMIRA - SES ROTES VELLAS
 Tel. 69001-690966-691312-690264
 Télex 68783 PAMO-E . Sta. Ponsa (MALLORCA)

CARPINTERIA

CALVIA

Hnos. INSERTE

C/. TRANSFORMADOR, S/N - TEL.

CALVIA - MALLORCA

HERMANDAD DE DONANTES DE SANGRE

publicamos, a continuación, una información que nos ha remitido la Hermandad de Donantes de Sangre de la Seguridad Social de Palma de Mallorca, en la que se comunica a los donantes el movimiento habido durante el mes de Agosto, especificando los nuevos donantes, sangre obtenida en Palma y Pueblos y destino de esta sangre obtenida.

Nuevos donantes en Palma 13
 Nuevos donantes en Pueblos 76
 Litros obtenidos en Palma ... 56'9 l.
 Litros obtenidos en Pueblos .. 251 l.

Destinada en la Residencia:

-Quirófano 91'8 litros.
 -Plantas 99'1 litros.
 -Maternidad 16 litros.
 -Ambulatorio 14'5 l.
 -Nidos-Pediatría 13'4 l.

Cedida a otras clínicas:

-Hospital General ... 16'6 litros.
 -Policlínica Miramar ... 17'4 l.
 -Clínica Juaneda 2'4 l.
 -San Juan de Dios 7'7 l.
 -Mare Nostrum 4'0 l.
 -Cruz Roja 3'6 l.
 -Clínica Femenías 1'5 l.

Palma de Mallorca, 5 Septiembre.

|||

cerrajería

A. SOTOMAYOR

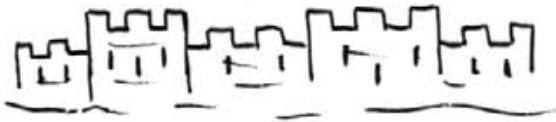
|||

es ferrer

des poble

|||

C. SON M. Nº 2 - CALVIA - MALLORCA

LAS MURALLAS DE JERUSALEM

(recuerdos de viaje)

Aquella mañana de junio el sol brillaba cegador sobre las murallas de Jerusalem, y se reflejaba sobre la cúpula de oro de la mezquita de Omar y la plateada de la mezquita de Al Aksa. Desde el monte de los olivos la vista era magnífica, tal vez como la contempló Jesús cuando reprochaba a la ingrata ciudad el que no le dejase reunir a sus hijos, "como la gallina reúne a sus pollitos bajo sus alas".

Jerusalem es intemporal, y lo era aquella mañana de fiesta, caliente y bulliciosa. Los musulmanes celebraban el final del Ramadán e iban rápidos a orar a sus mezquitas. Los judíos celebraban la fiesta de iniciación de los muchachos de doce años, que ya eran hombres y podían leer la Torá.

Junto al Muro Oeste, que no de las lamentaciones, todo era alegría. Los rabinos de largas barbas desplegaban los rollos de la ley, mientras los neófitos eran llevados a hombros por familiares y amigos entre cantos y palmas. Se cubrían con pañuelos blancos de rayas negras y chillaban mientras los que les transportaban bailaban y reían. Había llegado un grupo de judíos del norte de la India, y se distinguían de los demás por sus vestiduras diferentes y coloristas y por sus cantos y gritos rituales, parecidos a los musulmanes. Allí no cabía un alfiler, y el sol caía a plomo. Había que hablar a gritos, tal era la algarabía. De pronto, la policía, que controlaba la entrada al recinto, ordenó que se despejase rápidamente una de las esquinas de la explanada. Habían descubierto un supuesto paquete bomba. Todo el mundo se alejó del lugar, hasta que llegó un coche patrulla y se lo llevó. Luego volvió a empezar todo, como si nada hubiese pasado.

Así son las cosas en Israel. Hoy se charla en un café y mañana se muere en una trinchera. Todos cantan canciones donde la palabra shalom, paz, se repite insistentemente. Los árabes te reciben diciendo salam, paz. El hebreo se parece bastante al árabe, y en Jerusalem viven juntos unos y otros.

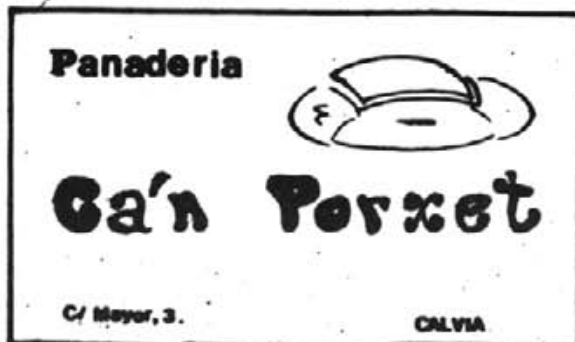
El barrio judío es recoleto, de calles limpias y silenciosas, con balcones llenos de flores y mucho sol. El zoco árabe es bullanguero, sucio y descarado, lleno de olores y de gente. Los burritos van presurosos llevando en sus lomos a patriarcas salidos de la Biblia, con cayado y barba blanca y la mirada de Moisés. Todo está mezclado. Venden amuletos musulmanes con la estrella de David y trajes bordados por manos musulmanas o judías. En Jerusalén no hay guerra. Ni tiempo. No he visto nunca ciudad menos decadente. Se vive al día, pues el mañana es incierto, aunque sus canciones hablen de siglos de paz para Israel, y de que "velan día y noche los centinelas en las murallas de la ciudad de David". Aquí me viene a la memoria un párrafo del libro de Saint Exupéry "Citadelle", que no puedo dejar de transcribir. Habla de un centinela que se durmió cuando de noche custodiaba su ciudad, y dice: "Hay quien no comprende nada de lo que realmente importa y a causa de una ilusión de falsa ciencia desmonta para conocer. Descubre como arma la ironía. Mezclar las letras sin leer el libro. Y te dice: "¿Por qué morir por un templo que no es más que un conjunto de piedras?". Y no sabes qué responderle. "¿Por qué morir por un jardín que sólo es árboles y plantas?". Y no sabes qué responderle. "¿Por qué morir por unas letras del alfabeto?". Y entonces, ¿cómo podías morir?. Y de esta forma, una a una va destruyendo tus riquezas. Y entonces ya no quieres morir, ya no quieres amar, y llamas a esta renuncia ejercicio de tu inteligencia cuando en realidad eres un necio y te tomas gran trabajo en deshacer lo que fué construído, y destruir tu bien máspreciado: El sentido de las cosas".

Esto lo escribió Saint Exupéry de una ciudadela, de unas murallas imaginarias que él creía todos debíamos tener y defender para dar un sentido a nuestra vida. Me parecen esas palabras escritas para las murallas de Jerusalén, que contienen y cercan a judíos, árabes y cristianos que cantan y rezan cada uno en su lengua y dicen todos "paz" a su manera. Y luego viene el tiempo de guerra y se matan porque así está escrito. Como aquella profecía que dice que el fin del mundo sobrevendrá "cuando los judíos tengan una patria, y Jerusalén esté cercada por sus enemigos".

En aquella parte del mundo la vida tiene sentido para todos; no se drogan por estar ya de vuelta de todo o por haber perdido las ilusiones como en Occidente. Pero se matan, y luego dicen: Shalom, Salam. Y vuelven a sus mezquitas y sinagogas.

No sé qué es lo bueno, si lo de aquí o lo de allá. Pero si pudiera elegir, me quedaría con una ciudadela, con unas torres y unas murallas que esperan, pacientes desde los siglos, a un Mesías que no llega.

MARIA DOLORES DE BURGOS.

"la Caixa" ✱
a les escoles

AVV

la vila

entre tots la farem amunt

UN ANY DE RESIDENCIA ARTANENCA

L'Associació de Veïnats "LA VILA" nos ha demanat que anem publicant un dossier de residencies de l'illa, per tal de saber com funcionan aquestes. Avui publicam un resum d'un article que el BELLPUIG, revista artanenca va fer aquest mes passat d'agost.

Al front de la direcció de la Residència està sor Isabel Mestre, que nos fa un balanç del que ha estat el primer any de vida d'aquest lloc on s'hi han acollit les persones que voluntariament, o per necessitat, formen una comunitat a la Casa de la Posada dels Oloros.

Econòmicament han rebut un parell de subvencions, donades per diferents organismes, així mateix com també ajudes particulars. Actualment hi ha 22 residents 18 són del poble d'Artà i 4 de fora poble. Hi ha 3 matrimonis i dues persones que passen dels 80 anys. Les quotes són de 25.000 ₧ per mes. Al principi se cobrava el 75% de la pensió, però avui és impossible subsistir en menys de la quantitat estipulada. Així i tot hi ha mesos que tenen perdudes degut a la calefacció que és el consum més gros i està molts de mesos oberta.

L'organització interna és fàcil de dur pel que fa a les persones. Als vellets els hi donen un tracte familiar i carinyos amb una disciplina com és natural. De moment són elles mateixes que duen altres feines i que si hi hagues una persona encarregada d'elles aniria tot molt millor, aquestes són, per exemple: les de anar supervisant les possibles deficiències de l'edifici. També nos manca, més personal, ja que només som dues monges per tota la residència, i el problema nos vé, quan és necessari dur a qualche persona a l'hospital i els seus parents no se'n poden cuidar. De totes maneres tenim tres persones seglars que es cuiden de les feines manuals com són fer netetja, rentar la roba i fer el dinar.

Demanariem a la gent del poble que nos ajudas més, ja sigui amb la seva persona o ja sigui amb donatius en metal·lic o en especia.

Les milliores que se pensen fer són: instal·lació d'energia solar - per a la qual es té una subvenció del Consell Insular de Mallorca de 835.736 ₧.

En opinió del Patronat, seria interesant una col·laboració més directa per part del poble. Les residències ubicades a altres pobles es mantenen perquè la mateixa gent del poble la senten com a seva i aporten el que poden. S'ha d'entendre que la consolidació de la Residència interessa a tots, no per preveure que s'hi hagi d'anar a residir, però si perquè hi hagi la possibilitat de, si s'ha de mester, estigui oberta a disposició de tothom.

En el que es refereix al presupost de la Residència és de 6.467.133 pts. anuals, de les quals 1.314.657 corresponen a manutenció i 2.392.415 a nòmines, consumint en matèria de combustible per la calefacció 972.500 pts., quantitat aquesta darrera que se reduirà molt gràcies a l'instal·lació d'energia solar. Aquest presupost se cobreix amb uns ingressos de 5.541.948, quasi tots de quotes dels residents. La resta a base

de subvencions de l'INE, del CIM, corresponent a l'Ajuntament l'aportació del que resta, que són 35.427 pts. anuals.

CRONICA DE UN PLENO: "AP ante la prensa".

Por Zenemí Zenón.

Son las siete de la tarde, los diecisiete hombres de gobierno local cruzan parsimoniosamente el dintel de la Sala de Plenos para ir acomodándose en los amplios sillones de la mesa plenaria. Unos en posición cuasi solemne y otros escorados sobre los brazos izquierdos o derechos de los asientos se ofrecen, no sin un cierto aire de resignación, a aguantar las friegas que el devenir político les tiene reservado para este mes de Octubre.

La voz timbrada del Alcalde resuena acallando los últimos escarceos vocálicos de la sala: se entra de lleno en las lecturas de los puntos de la Orden del día; los cuales van tratándose con la monotonía de la voz lectora del Secretario en funciones que, consciente de la larga duración diagnosticada para la sesión y aburrido de la escasa novedad que para él constituye el formalismo legal del texto de todas cuantas mociones se presentan, leerá a velocidad "fraguiana" en donde la articulación sólo se hace nítida en las pausas que, por simple problema de limitación de fluido pulmonar, se ve obligado periódicamente a realizar en el curso de las lecturas de los diversos puntos a aprobar.

Terminadas las lecturas de todos y cada uno de los puntos, el aburrimiento se hace patente en las caras de los concejales, a pesar del esfuerzo que cada uno realiza para guardar las formas, pero, el texto de las diversas propuestas que oyen y que no entienden; el viciado ambiente de la sala producido por el quemar de cigarrillos y la amplitud de los sillones que pocos concejales rellenan, dan una imagen de resignación similar a la que emerge del óleo "la rendición de Breda". La voz del Batle de ¿s'aprova?, que introduce una vez leído el punto respectivo, no desentona del clima reinante. Pero, a pesar de los astíos, aburrimientos y languideces de los cuerpos de los ediles y como en el óleo de Velázquez arriba referenciado, "las lanzas o espadas permanecían en alto". Así que, llegado el momento, las discrepancias políticas emergieron con el objeto de poner al adversario ideológico ante las cuerdas. Fenómeno que ocurrió al entrarse en el apartado de "ruegos y Preguntas" y que extracto como sigue:

El Concejal Franco se despotrica.-

El edil de AP, Sr. Franco pidiendo la palabra se despotricó contra el Alcalde lanzándole un rosario de sibilinas y directas preguntas que a modo de botón de muestra recojo éstas: ¿Por qué no se tocó el himno nacional en el protocolo del desembarco?; "después de la inauguración simbólica del polideportivo Santa Ponça ¿qué?"; "¿A cuanto ascienden las subvenciones del Ayuntamiento a la UGT en estos dos últimos años? etc., etc. Preguntas que hicieron cambiar la actitud serena del Alcalde y anularon sus frecuentes sonrisas distendidas, orondas, casi papales y llenar el vacío de un rictus ahogado por una enervación de sus músculos faciales, dando un tono enérgico a toda su expresión. Y como un volcán que despierta comienza a dar contestación a todas y cada una de las cuestiones planteadas. Las muchas tablas políticas, su fina oratoria y dialéctica (de púlpito y asamblea sindical) hacen despertar a los oyentes del letargo en el que estaban, para dar personalidad y expresión a sus caras, pudiéndose

adivinar que fueran expresión de pensamientos tales como !Qué bien habla nuestro líder! !Con qué elegancia y astucia ha esquivado preguntas embarazosas! -en los concejales del grupo socialista- mientras que en las del grupo interpelador no ya leerse o adivinarse, sino oírse, pues los pensamientos se materializaron en palabras, algo así como "¡Tenemos la sensación de estar haciendo aquí el gilipollas!".

La concejala Carbonell y su sempiterna oración de "barrer para casa".-

¿Para cuándo el arreglo de tal o cual calle de Capdellà?, ¿Cuándo se hará el dispensario?, ¿Para cuándo la ampliación del cementerio?....., y así una retahíla de interrogantes que se inician con partículas Cuándo, Por qué, ..., pero que todos acaban con el ripio CAPDELLA. Me recuerda el movimiento pendular de una bailarina de estilo clásico interpretando, sobre un metro cuadrado de superficie, los compases del "sombrero de los tres picos".

El Interventor denuncia la indelicadeza política del Concejal Franco.-

Como si la banda de absorción política de los 17 ediles resultara estrecha para ubicar o albergar el contenido fluyente de las interpelaciones y necesitara ser absorbida en algún otro continente profesional de los representados en el Ayuntamiento; el Sr. Interventor, presente en todos los plenos, se vería elegido como depositario indirecto de unas de las preguntas del Sr. Franco y concretamente sobre la que versó sobre el monto de la subvención del Ayuntamiento a la UGT en los dos últimos años. Cuestión que hizo sacar al Interventor de su mutismo secular, el cual tras destacar la poca delicadeza del citado concejal al revelar ante pleno gestiones hechas entre bastidores y relativas al cifrado de las subvenciones a UGT y que, por habersele sido ofrecidas en la mañana al día del Pleno, ya conocía el concejal. Añadiendo que si el Alcalde se lo permitía las daría de nuevo luz ante el Pleno.

El concejal Blázquez y la indecisión en las cifras.-

Dado que los de AP preguntaron para los de aquí y para los de allá, también le tocó al presidente de la comisión de cultura salir al paso de una de las preguntas relativa a la cantidad gastada por el Ayuntamiento en la organización de las fiestas del desembarco. El cual en un tono timorato y ambiguo y, quizás atenzado por aquello de "no meter la pata", comenzó a dar algunas cifras -las que supuso traer a Aute y a Marina Rossell-, mientras que en los restantes apartados de gastos en vez de ofrecer cantidades añadía "esto aún no se ha pagado". Estribillo que llegó a encrespar a Juan Franco y que motivó a intervenir, en quite preciso, al Alcalde con frase tajante: "todo lo gastado debe ascender a los 2,5 millones presupuestados".

El concejal Xamena y por la "boca muere el pez".-

Para no ser menos, el edil Xamena hizo dos preguntas que, desde una perspectiva política y legal parecían estar fundadas: la una, sobre el por qué auxiliares de policía estaban usando porras y sprays y sobre la utilización de un furgón -el de los GEOS de Magalluf- para el transporte de ocho guardias municipales sin permiso legal, la otra. Pero hete aquí, que después de denunciar la ilicitud jurídica de ambas prácticas añade la coletilla "lo de la furgoneta habilitada para la patrulla especial yo conocía, cuando se implantó, que no cumplía los requisitos legales de circulación y que me callé por razones de servicio". Ante lo cual, al alcalde se le ofreció gratis la ocasión para hacer la oración por pasiva y así de acusado pasó a acusador del Sr. Xamena por encubrimiento de ilegalidad. Vamos de chiste.

UM y la inteligencia política.-

En todo este revuelo los concejales de UM estuvieron sin abrir la boca y mi explicación a indicada actitud se orienta en el hecho de que éstos están vacunados justamente de lo que no está el Sr. Xamena, esto es, "saber callarse cuando llega el momento" y porque ante

un escenario con protagonistas representando la farsa del "gato y del ratón", lo mejor, o lo más útil políticamente hablando y divertido es desempeñar el rolde que gusta, disfruta y rentabiliza del espectáculo.

Una ona que es romp a la roca, o un jardí, o un munt d'alga, ¿qué és això? Inspiració, o repugnància, depén del moment. Fins i tot rebel·lia.

La senectut és indubtablement un cúmul d'anys, però oh! experiència, saber estar, no xerrar: escoltar, posar-se al nivell de l'humil, de l'estúpid. Quan privilegiat ha d'esser! Les normes establertes, els costums, el camí més còmode, tot-hom, però tot-hom van a Son Tel.lo, difícilment arribarà algú a Son Catel.lo. El que tenguí la preparació intel·lectual suficient hi arribarà, no sense vèncer prou dificultats. El qui s'hi instal·li, aquest serà el que mereix les reverències, els editorials, el respecte, el títol d'home bo.

Ens dona el consell precís, no s'equivoca. Ja s'ha equivocat altres vegades. No, amb ell no ens barellarem, bé, pot esser, tal vegada, tindrem un canvi d'impressions, més o manco ben argumentades, però que arribarem a un acord ho podeu assegurar.

No té cap poder, als poders coagtius, em referesc. Ja ho crec que la seva paraula, culminació de la cadena de comunicació, és un poder, però dolç. Torn a la paraula, la de l'altra línia, i ell n'està convençut, si és per escrit té més efecte, més de tres victòries a la seva fulla de.. de guanys (no vull anomenar cap paraula bèl·lica en excés) amb castells de torres de marbre, amb grans cambres i homes petits.

Quan la seva paraula és per comunicar qualque cosa, només comunicar, és clara, precisa, ens describeix un paratge amb detall, i no hi ha estat mai. Això és impossible. No, això és la realitat.

Els moments de recull, a la cuina amb la lampareta encesa, són de plaer intens. Qui diu que en haver passat certa edat... El que passa és que del físic se n'ha de fer un traspàs al psíquic. Després d'això: ja pot ploure.

Agafar la ploma-bolígraf, posarlo fent ombre al paper blanc, aquell és el precís moment que comença el terratrèmol. No hi ha por de perill físic, exclusivament físic. L'altre, bé però no tot-hom hi té bil·let en aquest vaixell.

Poques persones n'estam assabentades que a més de bon pagés (un pagés intel·lectual?, també bon marger, picapedrer amb el "boom", és un bon escriptor, un poeta, un enamorat de la plàstica, ha fet les seves petites aportacions arquitectòniques, també les seves publicacions són reduïdes (Veïnats n'és un testimoni) i quasi ningú dels seus paisans ho sap, per això ho repetiré amb escriptura gruixada: ES UN ESCRIPTOR, ho faig així perquè ell no ho farà saber a ningú, la seva modèstia li ho empedeix.

Estudiós, observador, té a punt de posar fil a la agulla amb temes com el de la ruïna del camp mallorquí; del perquè i com les possessions feren les cessions per l'aixample del poble; la norma arquitectònica de les cases antigues, fent una aproximació al seu any de construcció. I fins i tot l'estudi de la descència i bens de qualque honorable.

Subscrit a publicacions, no "El guerrero del antifaz" precisament, desde fa vint anys. ¿Però si en fa tan sols deu les biblioteques no existien? Perdó. No hi queia. Es vera, les públiques.

Devorador de llibres, la primera etapa (fent la semblança amb l'evolució dels pintors) de novel·les, actualment

amb publicacions científiques referides al camp i amb lo clàsic, idò això, lo bo. El seu coneixament de l'actualitat: política, econòmica (esportiva no em record), social, és absolut.

Que petit ens podem sentir a la seva vora. No ell no ho consentiria.

Una llàstima, els veïnats ja no es comuniquen, ja no prenen la fresca, han posat reixes, reixetes, parets, cans, pues, vidres, xerren altre idioma, però això és l'evolució: és un tribut, ho reconeix.

Constant si, faner no massa.

Escriure amb el nostre idioma, troba que això si l'ha perdut en el tren, bé no del tot, el llegeix i bé.

Sensible, afectiu amb els seus amics, que m'atreviria a dir són molt més joves d'edat que ell.

Portaveu d'ell tot sol. Orgullós de la seva obra. Gràcies per esser així Julià (de Can Fred).

Es Capdellà primer dissabte d'octubre.
Joan Rubio.

Juguets Gual

C/. Mayor, 16

Tel. 67 01 90

Calvià - Mallorca

FERRETERIA - DROGUERIA

SANTA PONSA

Venta al Detall

Artículos Limpieza, Fontanería,
Utensilios de Albañilería, Perfumería,
Electricidad, Plásticos.

Edif. Xaloc I

Santa Ponsa

ENTREVISTA A LUIS EDUARDO AUTE

Realmente tuvimos suerte. Pudimos hablar con Aute, con tranquilidad, con más nervios nuestros que los que probablemente tuviera él sobre el escenario.

Aute es una persona sencilla, jovial, simpática. Y como para muestra basta un botón, ahí van sus contestaciones:

V.- ¿Qué te ha parecido el ambiente?

A.- Al principio un poco frío por dificultades de sonido. Nuestro equipo ha estado a un 50 %, el público sobre 100, ha estado en 300. Ha estado por encima de nosotros. Mejor no ha podido ser.

V.- ¿Cómo consigues aguantar tantas actuaciones seguidas?

A.- Sigo un régimen alimenticio muy fuerte. Ahora me quedan unas 11 actuaciones. Finalizamos en Barcelona.

V.- ¿Dónde aprendiste el catalán?

A.- Yo nací en Filipinas, pero mi padre era catalán y he vivido en Cataluña varios años, aparte hice la mili allí y o aprendías catalán o te aburrías como una ostra.

A Serrat le hablo en catalán y él me contesta en castellano.

Durante la entrevista.

V.- ¿En qué te inspiras para componer tus temas?

A.- En la vida misma. Durante los viajes voy anotando todo cuanto pueda ser material de trabajo. Cuando finalizo las giras, recopilo todos los papeles y miro qué puedo sacar en claro.

V.- ¿Cómo llevas lo de la pintura?

A.- Estoy sin pintar durante espacios muy grandes de tiempo. Para mí la pintura y la música son actividades complementarias. La pintura significa descanso.

V.- ¿Qué diferencia encuentras en cantar ahora y en tus principios?

A.- Bueno, al principio cantaba ante 300 personas y podía salir sólo con la guitarra, cuando ya se trata de 5.000 personas, si salgo con la guitarra, se aburren ellos y me aburro yo, es necesario hacer un poco de atracción. Así yo me divierto un poco más, como la gente.

Pero mis canciones no han variado, sigo siendo yo mismo, lo que sí ha cambiado es la manera de interpretarlas. Como se puede ver Entre Amigos, una canción puede quedar mejor cantándola de forma diferente, como hacen Serrat o Silvio, o Pablo o Teddy.

Nada más le queríamos preguntar, la verdad es que queríamos salir de la típica entrevista y ahora que lo leo me parece que no lo conseguimos.

Le invitamos a Chocolate con ensaimadas, pero su cólico nefrítico no se lo permitió.

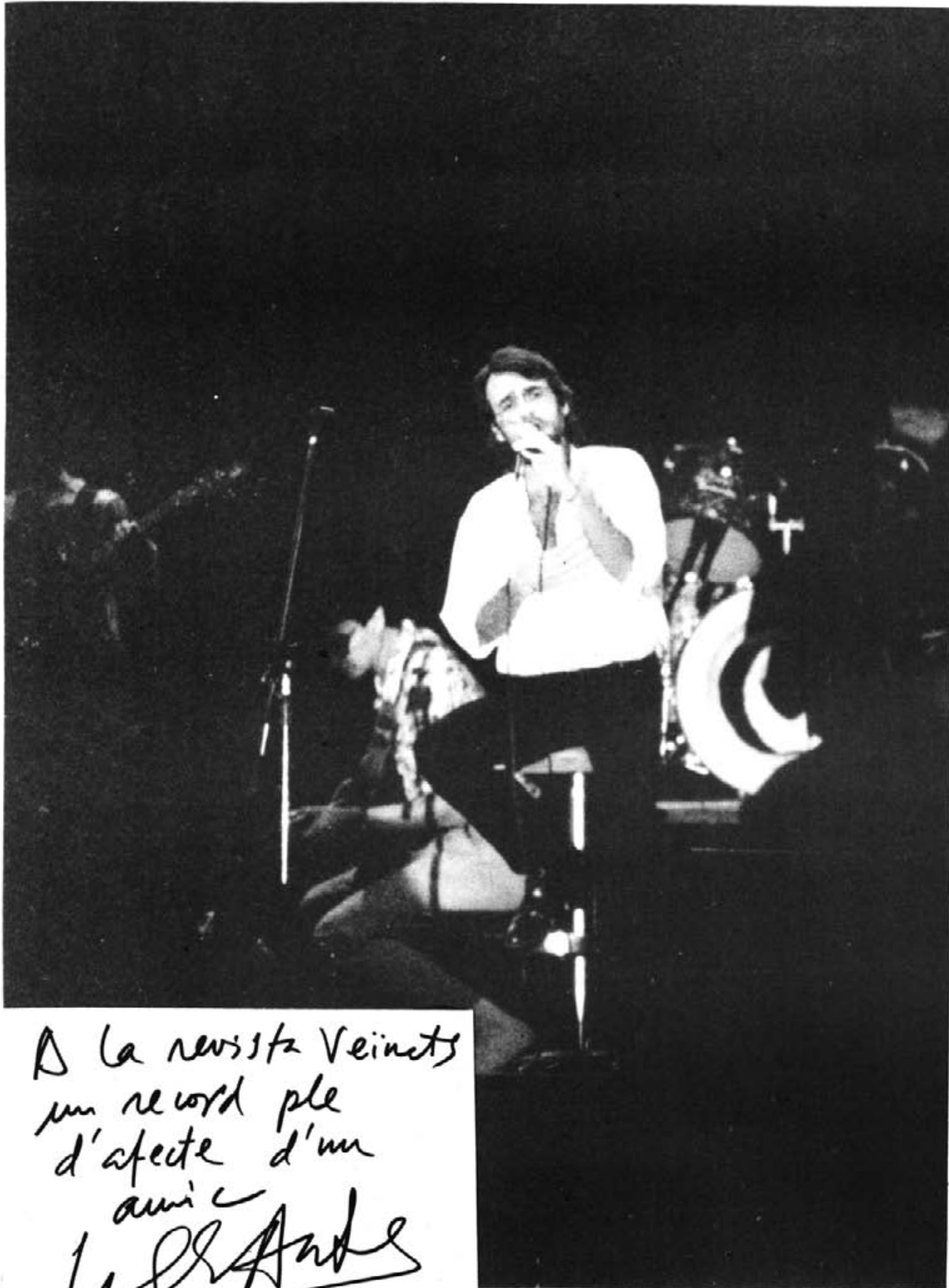
Gracias por venir y por recibirnos.

PUB ROLLING'S

MUSIC-BAR "ES CASINO"

Ca'n Vich, 3 - CALVIA

A la nevista Veinats
un record ple
d'afecte d'un
amic
Will Anderson

VERD: LA TORTUGA MARINA.

Ens sap molt de greu no haver aprofitat l'oportunitat d'haver entrevistat a Na Marina Rossell per a tots vosaltres. Per això i en testimoni de la nostra admiració i el nostre amor transcriurem la lletra d'una de les seves més belles i famoses cançons: LA GAVINA. Fins un altre any Marina!

Oh, gavina voladora
que volteges prop del mar,
i al pas del vent, mar enfora,
vas voltant fins arribar

a la platja asolellada,
platja de dolços records
on dia i nit hi fa estada
la nina dels meus amors.

Quan la vegis sola,
prop la quieta onada,
don-li la besada
que li envio més fervent.
Digues-li que sento
dolça melangia,
i que en ella penso
en tot moment.

Oh, si igual que tu, gavina,
el mar pogués jo travessar
fins arribar a la platja
on tan dolç és recordar

i veure la imatge bruna
en el seu bell despertar
de la nina que entre somnis
és tan grat d'acariciar.

Quan la vegis sola.
prop la quieta onada,
don-li la besada
que li envio més fervent.
Digues-li que sento
dolça melangia,
i que en ella penso
en tot moment.

Evidentment una tortuga no és ni cap tortera, ni cap tudó ni molt menys cap conill, per tant el que el mes passat aparegues dibuixada és una dolentia més, de la bruixeta que al número passat se va ficar a la nostra redacció, en nom seu i meu vos demanam disculpes i per tal d'adobar-ho, avui si que vos parlaré de perquè treim a la pobra tortuga de caseca: l'aigua.

Fa uns dies va arribar a ca nostra - un escrit d'ICONA que nos pregaba que donassin publicitat a n'aquest retol:

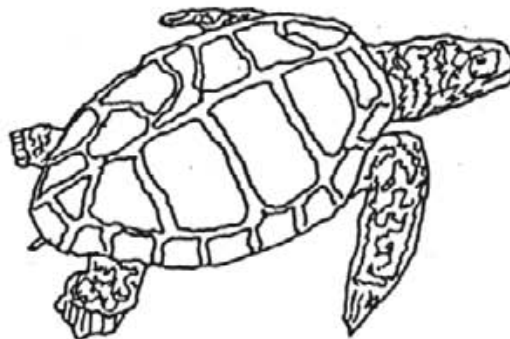
LA TORTUGA MARINA, ESPÈCIE PROTEGIDA

Com tots sabeu la tortuga és un dels majors reptils d'Europa. Milions abans de que aparegues l'home, aquests animals ja poblaven els mars del nostre planeta.

Avui, la contaminació de les aigües (a vegades les tortugues mengen plàstics o restes tòxics) i la sobrepesca, amenaça d'estinció a aquests animals.

Pel seu règim alimentici (que inclou els grumers) les tortugues marines són necessàries per mantenir l'equilibri ecològic dels nostres mars.

Des de 1981 un real decret protegeix estrictament, a aquesta espècie, per això, si qualche dia en trobau una, és la vostra obligació donar part a Icona, Comandància de Marina o Guardia Civil.

PESCADOR: RESPETA LES TORTUGUES!!
CIUTADÀ: COL.LABORA EN LA CONSERVACIÓ
DEL NOSTRE PATRIMONI NATURAL!!

ICONA: Pje.G.de Torrella 1.1º 7ª
Edifici Sena Telf:21 74 40 CIUTAT

SIEM TOTS MES MALLORQUINS

Continuant trescant per les nostres arrels, entrem dins un moment de suma importància pel nostre futur: la Romanització de l'Illa.

En plena expansió i consolidació de les províncies romanes allà per l'any 123 abans de Crist, les naus comercials romanes se veien molestades, quan paraven a prop de les Illes, pels pirates mallorquins.

Per tal cosa es va decidir a Roma comanar la conquesta a Quint Cecili Metel. No li va ser fàcil fer-ho perquè els mallorquins feren difícil el desembarc utilitzant ses poderoses armes: les fones.'

Els mallorquins, molt retrassats respecte a la poderosa societat romana, varen conèixer els avanços del món romà gràcies a la fundació per part del propi Metel, de dues ciutats romanes: Palma i Pollentia (situada a devora l'actual Alcúdia) i gràcies a la introducció de 3.000 colons romans que habitaren aquestes dues ciutats.

Ambdues ciutats varen ser pròsperes i varen promoure la despoblació de les altres ciutats i llengua (Boccoris, a devora Pollença, entre d'altres).

A través de Palma i Pollentia se va iniciar el procés de la romanització, és a dir, aprenentatge de l'idioma dels romans, pare del nostre idioma, de la cultura i les formes de civilització romanes.

Aquest procés es vegé accelerat quan s'introduí el cristianisme a Mallorca, que fou en el segle II de la nostra era. El Cristianisme prengué fort a la nostra Illa i Mallorca fou un dels llocs a on hi hagueren més cristians de tota Espanya.

Mallorca va pertanyer a Roma durant 5 segles. Va ser part de la Hispania Citerior, més tard de la província Tarraconense i més tard va constituir una província romana ella mateixa: "La Baleàrica".

Mallorca, juntament amb Menorca, segons les cròniques, tenia una població de 30.000 persones quan va començar la nostra era, això és, el segle I després de Crist.

Roma va dominar Mallorca fins l'any 465. Després els vàndals ocuparen l'Illa durant 69 anys, en que, entre altres coses, perseguiren cruelment els catòlics. L'any 534, Bizanci, l'imperi romà d'Orient, conseguí la victòria sobre els vàndals i ocupà Mallorca durant dos segles més.

Pep Rubio i Terrassa

COMESTIBLES

SIMÓ

Mayor, 50

CALVIA

SIEM TOTS MES MALLORQUINS

Continuando la búsqueda de nuestras raíces, entramos en un momento de suma importancia para nuestro futuro: la Romanización de la isla.

En plena expansión y consolidación de las provincias romanas allá por el año 123 antes de Cristo, las naves comerciales romanas eran molestadas, cuando paraban cerca de las islas, por los piratas mallorquines.

Por este motivo Roma decidió encomendar la conquista de Mallorca a Quinto Cecilio Metelo. No le resultó tarea fácil el realizarlo porque los mallorquines dificultaron el desembarco utilizando sus poderosas armas: "ses fones".

Los mallorquines, muy atrasados respecto a la poderosa sociedad romana conocieron los adelantos del mundo romano gracias a la fundación por parte del propio Metelo, de dos ciudades romanas: Palma y Pollentia (situada cerca de la actual Alcudia) y gracias a 3000 colonos romanos que habitaron estas dos ciudades.

Las dos ciudades fueron prósperas y promovieron la despoblación de otras ciudades y lengua (Boccoris, cerca de Pollenza, entre otras).

A través de Palma y de Pollentia, se inició el proceso de romanización, es decir el aprendizaje del idioma de los romanos, padre de nuestro idioma, de la cultura y de las formas de civilización romanas.

Este proceso se vio acelerado con la introducción del cristianismo en Mallorca, que fue en el siglo II de nuestra era.

El Cristianismo tomó fuerza en nuestra isla y Mallorca fue uno de los lugares donde hubo mas cristianos de toda España.

Mallorca perteneció a Roma durante 5 siglos. Fue parte de la España Citerior, mas tarde de la provincia Tarraconense y mas tarde constituyó una provincia romana ella misma: "La Baleàrica".

Mallorca, junto con Menorca, según las crónicas, tenía una población de 30.000 personas cuando comenzó nuestra era, eso es, el siglo I después de Cristo.

Roma dominó Mallorca hasta el año 465. Después los vándalos ocuparon la isla durante 69 años, en que, entre otras cosas perisguieron cruelmente a los católicos. El año 534, Bizancio, el imperio romano de Oriente, consiguió la victoria sobre los vándalos y ocupó Mallorca durante dos siglos mas.

BAUZA

★ ELECTRODOMESTICOS

★ JUGUETES

★ OBJETOS DE REGALO

C/ Mayor, 34 CALVIA

Carniceria**VILCHEZ**

C/ Mayor, CALVIA

TIEMPO DE CENIZAS

Ana Luisa Coll.

(Continuación del número anterior)

Hace ya más de tres años que estoy aquí y todavía no he logrado sobrepormerme al horror que me causó esto la primera noche. Suelo tener pesadillas en las que sueño con mi propio funeral y entierro. Este lugar, más que los años y los achaques que estos acarrear, me han hecho tener un verdadero pánico a la muerte. Dicen que con el paso del tiempo uno ve el fin con mayor serenidad. Qu' e tremendo error. Jamás aceptaré la idea de que debo morir, desaparecer... Hay que ser bobo para no darse cuenta de que esto es la antesala de la muerte, la negación de la esperanza porque los que estamos aquí ya no tenemos nada que esperar. Incluso cuando sucede una gran catástrofe o una guerra, uno espera su fin con la ilusión de sobrevivir, pero nadie ha sobrevivido a la vejez. Una vez que uno ingresa aquí, o en cualquier lugar como éste, no se puede aspirar a salir de él a no ser que sea dentro de un ataúd, no existe un calendario, una fecha que ponga fin a este confinamiento más que la fecha de tu propia muerte. Una vez internado es imposible soñar con la vuelta a casa. Estamos en la última etapa de nuestra vida y lo más cruel es que todos lo sabemos. Cuando alguno muere, y rarísima es la temporada que no falten tres o cuatro, los médicos y las enfermeras nos dicen que se ha ido a "pasar unos días a casa", todos sabemos que es mentira, que de esos viajes no ha regresado ninguno, sin embargo, lo aceptamos como si fuera verdad queriendo ahuyentar así nuestra propia cita con el fin.

La noche está cayendo a una velocidad de vértigo. He tenido que encender la luz para poder seguir escribiendo. Creo que antes he exagerado un poco. La verdad es que todo no es malo aquí: los médicos y las enfermeras son, por lo general, extraordinariamente amables y comprensivos con nosotros. Respecto a mis hijos tampoco puedo quejarme: son constantes en sus visitas, cosa

que no siempre ocurre con los que llevamos aquí tanto tiempo. Sin embargo...

Muchas veces me he preguntado a mí misma la razón por la cual me dedico a escribir en este cuaderno cuya existencia es completamente desconocida para el resto de la gente. Supongo que me gusta recordar. Al principio aprovechaba las visitas de Miguel y de Elena para hacerlo, pero hace ya tiempo que me he dado cuenta de que les molesta.

No les gusta que hable con ellos de su padre como si aún estuviera vivo, parece que no comprenden que para mí todavía lo está. Tampoco me dejan que recuerde nuestra casa, prefieren hablar de la suya propia y de su vida actual antes que hacerlo de lo que fue la nuestra. Sé que me estoy convirtiendo en una vieja loca que no es capaz de discernir entre el pasado y el presente, ni de separar los vivos de los muertos. Son cosas que me suceden cada vez con mayor frecuencia, sobre todo desde que tengo estos terribles dolores de cabeza que me guardo muy bien de confiar a nuestro flamante e insoportablemente joven doctor. Conozco demasiado el proceso. A lo largo de estos, casi cuatro años, lo he visto docenas de veces. En la revisión médica que nos hacen cada quince días, cuentas que tienes una pequeña molestia, entonces te hacen innumerables pruebas, después te atiborran a pastillas y a gotas para acabar, finalmente, en el ala Este, esa terrible zona de este edificio donde jamás he estado, donde jamás estaré y de donde no sale nadie con vida.

(Continuará)

UNS CRITERIS VALIDS

Vull, com a calvianer, des d'aquí respondre a Manel Domènech en relació al seu article titulat: El "cambio" tampoc arriba a Calvià.

Ell fa referència en el seu article a una persona que no anomena, però que tothom sap que és N' Antoni Palmer, el nou pintor de l'Ajuntament.

N' Antoni Palmer és una persona prou coneguda a Calvià per les seves virtuts: bon ciutadà, bon professional i bona persona, de tal manera que puc dir que no hi ha a Calvià ningú que estigui disconforme en l'elecció de n'Antoni per aquesta plaça de pintor.

Però, i entrant dins el tema de la seva elecció, i sense manejar dades tècniques que no tenc en les meves mans, afirm que si en qualque ocasió ha actuat injustament en l'elecció del personal funcionari de l'Ajuntament no és aquest cas. I ho demostraré:

En la designació de n' Antoni pens que s'han tengut en compte dos aspectes que reuneix, i que no poden ser quantificats segons l'actual legislació:

1er: Dins un estat d'autonomia s'ha de començar a potenciar l'autonomia des de la base: la municipal, i concretament la raó d'esser més important de lo autonòmic: la població. Pens que és just primar els dos aspectes laborals a la població del lloc.

2on: Si la llei té el "lapsus" de no establir un "baremo" que quantifiqui una sèrie grossa de serveis fets per n' Antoni a l'Ajuntament, aquest "lapsus" l'han cubert els polítics amb un correcte judici.'

Per tot lo dit pens que no és aquesta l'ocasió indicada per a questionar la designació d'un funcionari quan s'han aplicat criteris vertaderament raonables i justs.

Pep Rubio i Terrassa.

UNA DE COES

S'altre dia, aquest Voyeru qvue vos parla, va tenir la sort d'atracar-se a la Casa de la Vila, just en el moment en que s'iniciava la coa per a renovar-se el D.N.I. (tal com l'anomenen els documents oficials), i com que en aquell cas anava minvat d'imaginació, es va servir una estoneta de les sortides de la gent, que sempre són les millors, són aquestes paraules que ens surten espontàniament, quan estam empenyats o contents, quan parlam amb altra gent, i va el.laborar aquesta petita antologia, perquè tampoc s'hi va aturar massa estona ("hi feia una calorada...!")

Aquí teniu la collita:

- "M'han envergat una sempenta i he pegat damunt sa taula".
- "Hem anat enlaira una estona".
- "Si haguéssin donat un número sa gent hagués anat més alerta".
- "Si no le ha gustado se lo hubiera hecho en Capdellà y no aquí!"
- "Quina suada...!"
- "No importa que mos embuis porque tanmateix no mos passaràs devant"
- "750  per fer-se es Carnet és una vegonya!"
- "I encara no mos ho donau avui?"
- "Mos faran tornar tres vegadas més!"
- "Si vos passa l'arribau amb so paraigo"
- "Ca fietes, en sa meva vida habia vist cosa igual...!"

Ni degué haver moltes més, és ben segur, però aquest Voyer ja estava mig acubat d'estar embarrat, perquè, per acabar de fotre es trastos, defora plovia...

"Es Voyer"

EN MEMORIA DE "JUANITO"

Una vez más la moto, arrogante exponente de nuestra era industrial, se ha cobrado una nueva víctima. Ocurrió en la última decena del mes de Julio pasado, cuando Juan Gutiérrez Pérez, "Juanito" yendo de "paquete" en una de las tantas ruidosas e inquietantes motos, que conducen nuestros adolescentes de Calvià, fue a estamparse sobre uno de los paredones que conforman nuestras calles. El choque/caída fue tan infortunado que el golpe nucal recibido por Juanito sería a la postre de gravedad irreversible hasta el punto que, días después, las constantes vitales de la tierna criatura se fueron apagando como ascua hasta verse reducidas a las cenizas de la muerte; ante el dolor, la dura angustia y la desolación de padres, y hermana y la consternación multitudinaria de todo un pueblo que sintió y lloró la muerte de quien, por sus maneras graciosas, su encanto personal y su gran sociabilidad, se había granjeado el afecto de todos.

Hoy, desde aquí rindo pleitesía póstuma a un niño que por mi condición personal de educador tuve como educando y, es por la doble vertiente de educador y persona por lo que mi frustración ante su muerte se hace intensa. Ahora ya, ante esta cruel realidad de consecuencias luctuosas, sólo nos queda el consuelo de recordar sus miradas chispeantes, sus movimientos gráciles, armoniosos y las ocurrencias simpáticas de un niño que el destino voraz llamó demasiado pronto.

Tu vivaracha gracia.

Tu aceitunada cara.

Tu cuerpo ágil, pequeño y

Tus piernas aladas,

Juanito viven en nosotros.

JUAN JIMENEZ

L'AMETLER (3ª part)

El Ministeri d'Agricultura va fer un treball d'investigació sobre l'ametler, i el va publicar amb el patrocini de Sa Nostra, l'any 1.980.

Lo més important d'aquest treball per a nosaltres és l'aportació calvianera mitjançant un camp de seguiment situat a la possessió de Ses Algorfes, del qual se'n treuen tota una sèrie de conclusions vàlides per millorar la producció.

També presenta les següents dades, referides a Calvià, apart de les dels altres pobles de Mallorca:

L'extensió de l'ametler al nostre terme és d'aproximadament unes 2.000 quarterades, lo que ve a significar un 38 per cent del total de les terres conrades, lo qual és poc comparat amb la resta de Mallorca (és inferior a la mitja mallorquina).

Els ametlerars de Calvià tenen una extensió mitja de dues quarterades.

Les varietats d'ametles que conreen a Calvià són les següents: Pons, Pou Felanitx, Canaleta, Verdereta, Bolich, Machine, Picons, Pintats, Engany, Pota i Lluç.

Les que abunden més per número d'arbres són: Pou amb 19.960 arbres, Pota amb 15.390 arbres, Lluç amb 14.764, Pintats amb 14.024, Canaleta amb 11.103 i Machine amb 10.364.

Segons l'edat dels ametlers, els de Calvià no se troben ni entre els més vells, però tampoc entre els més joves. La gran majoria foren plantats entre 1.900 i 1.925, o sigui que tenen més de 60 anys.

Respecte a la forma de plantament 3/4 parts dels ametlers calvianers han estat plantats d'una forma irregular.

Quant a la densitat d'ametlers tenim una mitja de 70 ametlers per quarterada.

L'estat vegetatiu en que es troben els ametlers calvianers és bo en un 50 % aproximadament. Un 45 % es troba en estat regular i un 5 % en estat dolent.

La quasi totalitat de les terres dedicades a ametlerar no se dediquen a altres cultius.

Les conclusions del treball d'investigació proporcionen una sèrie de dades referents a les varietats més aconsellables de plantar. Són: Canaleta, Pons, Pou de Felanitx, Verdereta, Jordi, Vivot, Totsol, Chine, Vinagrillo, Andreu, Menut i Lluç. Són en general les més aptes comercialment, les més adaptades al medi ambient.

També aconsella sobre altres temes com, preparació de terrenys, plantació directa en terreny definitiu, patrons, elecció de plantons, plantació amb plantons de 2 anys, plantació amb plantons amb empelts de 1 any, com s'ha de fer la plantació, labors de cultiu, abonament, empelts, ecsequeiements, accidents, malalties i plagues dels ametlers. Tot lo dit ho fa un llibre sumament interessant per el conreador d'ametlers, si vertaderament vol treure un profit comercial d'aquest arbre, si el vol fer un arbre competitiu, ja que està demostrat que aquest arbre és realment i ideal per a les característiques mediamientals que formen les nostres terres.

Pep Rubio i Terrasa

CONSELLS PUBLICITARIS

Visitam aquest mes als titulars del Servei Radio-Grua Calvià, En Miquel Ros i N'Antonio Rojano, sogre i gendre, respectivament.

Quants d'anys fa que teniu el negoci?

- Uns dos anys. Potser un poc més.

Cóm se vos va ocórrer?

-Jo -ens conta en Miquel- ja havia manat una grua anteriorment, fa molts anys. Per tant el que va passar va ser que vaig veure l'oportunitat de muntar-ho aquí i així ho ferem.

Era necessari aquest servei a Calvià?

Efectivament, era i és l'únic servei de grua de dins tot el terme.

Amb quins mitjans contau?

-Amb el camió-grua, conduit per tots dos.

Teniu un bon sistema de comunicacions?

Pensam que sí. Utilitzam la Radio Taxi, per tant estam localitzats en tot moment.

Fins on arriben els vostres serveis?

A vegades fins a Inca, o Estellenchs i fins i tot més enfora. I la causa d'això és que noltros tenim un servei funcionant tot el dia, cosa que no succeeix amb les grues de Palma, que tanquen a certs moments. Però la gran majoria de les surtides les feim per averies o accidents del contorn.

Supòs que la gent del poble vos crida a voltros si tenen necessitat?

Si, efectivament.

Teniu una atenció especial per a la gent del poble?

-Sí. Els oferim una reducció de tarifes, pel servei.

Desde aquí agraïm als nostres entrevistats per la seva amabilitat amb nosaltres.

ATENCIÓ

COMENÇAU A PENSAR
LA VOSTRA CARROÇA
PER SANT ANTONI.

AH! I PER
SA RUA
ENGUANY TAMBE'
HI HAURAN CARRO-
LES.
ANIMAU-VOS!!!

RADIOGRAFIA DEPORTIVA

Septiembre 1.984.

Ya empezó de nuevo a rodar el balón por esos campos de fútbol, iniciando la temporada 84-85, en la que deseamos lo mejor para los equipos representativos de nuestro Término, como son los Costa de Calvià, C.D. Cade de Peguera y C.D. Santa Ponça.

Los tres, en sus respectivas categorías, de momento no están mal clasificados, mereciendo mención aparte el C.D. Santa Ponça, pues cuenta sus partidos por victorias. Tres partidos jugados igual a seis puntos, cuatro de ellos positivos. Mejor no puede haber empezado.

El Cade de Peguera, ahí le tenemos en mitad de la tabla con dos positivos en su haber, dispuesto ya a escalar posiciones y situarse en los puestos de cabeza, como es normal en este club.

En cuanto al Costa de Calvià (esta temporada estrenamos denominación, a ver si nos da suerte), también está clasificado más o menos por la mitad, eso sí, si bien en la actualidad no ha cedido ningún punto en su terreno, en sus desplazamientos sigue con las mismas de la temporada pasada. Perdiendo por la mínima, pero en definitiva perdiendo. Esperemos que cambie, que está demostrado que equipo hay para ello.

En lo que sí destaca es en lo de la, digamos, "no corrección", pues según el Diario de Mallorca va el último de su grupo con 48 puntos. Desde esta sección rogamos a los integrantes de este equipo que pasee el nombre de nuestro pueblo por todo el archipiélago, que apacigüen sus nervios, que en su menú incluyan la tila, que en el terreno de juego se dediquen a eso, a jugar, y que recuerden que el árbitro siempre tiene la razón aunque, a veces, demasiadas, no lo parezca.

A ver si entre todos, incluidos nosotros los aficionados, salimos de este último puesto tan "incorrecto" y conseguimos un premio por buenos chicos.

S. Barceló.

Ier. TROFEU VEINATS A LA REGULARITAT

En esta temporada futbolística recién empezada, la Revista Veïnats, fiel a sus propósitos de cooperar con todos, y con todo lo que represente el auge de cualquier acto que se celebre en el Término de Calvià, ha instituido, el "Ier. Trofeu Veïnats a la Regularitat" para cada uno de nuestros equipos representativos, C.D. Costa de Calvià, C.D. Cade Paguera y C.D. Santa Ponça, trofeo que se adjudicará el jugador de cada uno de estos equipos que al finalizar la liga haya obtenido mejor puntuación, de acuerdo con la adjudicada en cada partido por los corresponsales del diario Última Hora. Se considerará partido jugado a todo aquél que se puntue, aunque sea de un cambio efectuado.

A dicho efecto, y para conocimiento de todos los interesados, mensualmente se publicará en esta Revista la puntuación y clasificación pertinente de cada jugador clasificado, haciendo constar desde este momento que en caso de empate a puntos irá por delante el que los haya conseguido con menos partidos jugados. Al final de liga, si hay empate en partidos y puntos, en cualquiera de los equipos, se sorteará el trofeo entre los jugadores implicados.

En caso que se observe alguna anomalía en la clasificación, sea mensual o definitiva (que, desde luego, será por error, nunca con mala intención), se ruega encarecidamente a la persona que la observe, lo haga notar a la dirección de esta Revista, con la seguridad de que, si procede, será subsanado inmediatamente el error.

Observarán que en la clasificación de la regularidad publicada este mes, sólo anotamos un máximo de cuatro partidos para el que más, cuando en realidad se llevan disputados cinco. Nos referimos, naturalmente, al Costa de Calvià y Cade Paguera. El motivo de este hecho es por carecer de la puntuación otorgada para ambos en la jornada del día 9 de

Septiembre. Claro está que, en este caso, se sobreentiende que es el diario Última Hora del día siguiente, Lunes.

Si algún amable lector de Veïnats sabe de esta puntuación y tiene la bondad de hacerla llegar a la Revista, a través de sus colaboradores, se le agradecerá.

REVISTA VEINATSREPORTAJESJulian

- Bodas
- Bautizos
- Comuniones
- Fotografía en General

tel. 670464

C/. Mayor, 27 - 1.º - 1.º - CALVIA

Droguería y Ferretería

CALVIA

MAYOR. 49

TELF. 67 01 61

Bat RestaurantESPECIALIDADES

- Arroz Brul
- Prito Mallorquín
- Sopa Mallorquina
- Lomo con Cal
- Tordos con Cal
- Caracoles
- Paellas

CA'N PEDRO

COCINA MALLORQUINA
Y TAPAS VARIADAS

C/. Mayor, 55 - Tel. 67 04 53 - Calvià - (Mallorca)

CLASIFICACIONES

Como podrán observar, faltan las clasificaciones del C.D. Santa Ponça, pero a la hora de entregar Veïnats a al imprenta, todavía no las teníamos, de todas maneras, saldrán en el próximo número.

C.D. COSTA DE CALVIA

	<u>Partidos</u>	<u>Puntos</u>
Kubalita	4	10
Fernando	4	7
Quico L	4	6
Luis	3	5
Thomás	3	5
Roca	3	5
Seguí	4	5
Verdes	4	5
Nico	4	5
P. Antonio	2	4
Xamena	2	4
Varela	2	4
Biri	2	3
García	2	2
Justo	1	1
Quico LL	1	1
Roig	1	1

C.D. CADE DE PAGUERA

Mingorance	4	9
Cámara	3	7
Enseñat	4	7
Campos II	4	3
Rodríguez	2	5
Cassa	2	5
Rivera	3	5
Cazorla	3	5
Campos I	3	5
López	3	5
Martínez	2	4
González	3	4
Plasencia	2	3
Fernández.	2	3
Guerrero	1	2
Moreno	1	2
Hernández	1	2
Jiménez	1	1

CLASIFICACIONES DE LOS TRES EQUIPOSA FIUNALES DE SEPTIEMBRE**Tercera División**

MURENSE	5	3	2	0	6	1	8	*4
Mallorca	5	4	0	1	14	3	8	*2
At. Baleares	5	4	0	1	7	3	8	*2
Ibiza	5	3	2	0	11	5	8	*4
Portmany	5	4	0	1	11	6	8	*2
Hospitalet	5	4	0	1	8	5	8	*2
At. Ciudadela	5	3	1	1	3	4	7	*1
Sa. Mahon	5	3	0	2	5	3	6	*2
C. de Calvià	5	3	0	2	8	5	6	
Constancia	5	2	0	3	4	6	4	-2
Badía	5	2	0	3	5	6	4	-2
Akoya	4	0	3	1	3	4	3	-1
Ferrocarril	5	1	1	3	5	10	3	-1
Porreras	5	1	1	3	4	8	3	-3
Alaró	4	1	1	2	4	6	3	-1
Astí	5	1	1	3	6	10	3	-1
Xàtiva	5	1	1	3	1	6	3	-1
Margueriteuse	5	1	0	4	6	9	2	-2
Felanitx	5	1	0	4	2	9	2	-2
Porto Cristo	5	0	1	4	1	8	1	-3

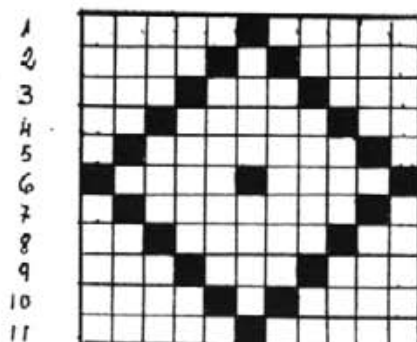
Regional Preferente

SANTANYI	5	5	0	0	12	4	10	*4
Andraitx	5	3	1	1	9	4	7	*1
Escorç	5	2	1	1	6	3	7	*1
Sóller	5	3	0	2	16	6	6	
Campos	5	2	2	1	7	4	6	*2
Esportiu	5	3	0	2	11	8	6	*2
Pollença	5	2	2	1	9	9	6	
Llosetense	5	2	2	1	6	7	6	*2
Montañol	5	3	0	2	7	8	6	*2
Cardener	5	2	1	1	13	7	5	*1
Cade Paguera	5	2	1	2	9	7	5	*1
Bimontol	5	2	1	2	8	7	5	-1
Rivera Victoria	5	2	0	3	8	13	4	
Espeña	5	1	1	3	4	13	3	-3
San Salim	5	1	0	4	4	9	2	-2
Arenal	5	0	2	3	4	9	2	-4
Ca'n Picafort	5	0	2	3	4	14	2	-4
Cultural	5	1	0	4	5	10	2	-2

Segunda Regional

SANTA PONSÀ	3	3	0	0	13	3	6	*4
Marratxí	3	1	2	0	5	3	4	
Colliurese	3	1	2	0	5	3	4	*2
Cafetín	3	1	2	0	5	3	4	
Ferriolense	3	2	0	1	8	5	4	
Puigpunyent	3	1	2	0	3	2	4	
A. Llubí	3	1	2	0	5	4	4	*2
Santa Maria	3	2	0	1	3	4	4	*2
Consell	3	2	0	1	4	8	4	
Pla de Na Tena	3	1	1	1	5	5	3	*1
Molíner	3	1	1	1	7	5	3	-1
Sant Bernat	3	1	1	1	6	2	3	*1
Lluchmayor	3	1	1	1	4	5	3	-1
Ca'n Concos	3	1	0	2	5	3	2	
A. Vivero	3	1	0	2	1	2	2	-2
Benlloch	3	0	0	3	4	11	0	-2
San Jaime	3	0	0	3	2	8	0	-2
A. Victoria	3	0	0	3	3	12	0	-4

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

HORIZONTALES

1.- En fútbol, acto irreglamentario.-
Lugar de nacimiento de Fray Junípero Serra.-2.-Utilidad, provecho.-Consonante.
Rey de la Selva. 3 En catalán, perro.-
Preposición.- Agarradero.- 4.- Campeón.-
Lleno de canas, plural.- Al revés,
otorga, regala.- 5 Consonante.- Cuerpos
esféricos usados en algunos deportes.-
Vocal.- 6 Da segunda labor a las tierras
A la de aves sin plumas, al revés.-7.-
Vocal.- Conjunto de cachorros, plural.-
Consonante.- 8 .- Seis.- Sacerdote
del Tíbet, plural.- Negación.-9 Instituto
Nacional de Industria.- Nivel.- Daño,
dolencia.- 10.- Dañada, herida.- Conso-
nante.- Construye, fabrica.- 11.- Al
revés, mezcla la pasta.- Anda.-

VERTICALES

1.- Escape de gas.- Patria chica de
Santa Teresa de Jesús.- 2.-Al revés
naípe.- Consonante.- Nombre de mujer.-
3.- Flor heráldica.- Marca de bolígrafo.
Aire canario.- 4.- Consonantes.- Cauce
artificial.- Al revés, y repetido, nombre
familiar.- 5.- Vocal.- Molusco cefalópodo
de carne muy estimada.- Vocal.- 6.-
Grado de elevación del sonido.- Querer.-
7.- Consonante.- Poco, o muy poco, plural
Consonante.-8.-Pronombre personal.-
Pasa de dentro hacia afuera, al revés.-
Al revés, exclamación de asombro.-
9.- Astilla resinosa.- Señal internacio-
nal de socorro.- Adverbio de cantidad.-
10.- Nombre de mujer.- Consonante.-
Aparece a la vida.-11.- Ansar.- Tira
las boleadoras a las patas de un animal
para derribarlo.-

SOLUCION AL CRUCIGRAMA DEL MES ANTERIOR

HORIZONTALES

1.- HEDER.- ARTES.- 2.- AREL.-L.-ACTA.-
3.-LAS.- SEO.- ENE.-4.- AS.- CIENO.-
AT.- 5.-MANRESA.- A.- 6.- XILC.- RATA.-
7.-S.- AMOROSO.- A.- 8.- IS.- OPOSE.-
AV.- 9 NOI.- ECO.- SIL.- 10.- SASO.-
A.- CANA.- 11.-UCASE.- NEGUS.-

T	O	R	O	S	N	U	R	O	C	O	P	E	R	R	O	S	O	L	O
X	U	H	A	F	A	L	A	P	I	C	E	R	D	C	A	C	O	W	J
O	L	A	C	I	E	A	Z	B	U	C	A	E	L	O	S	O	C	O	S
S	S	L	B	A	C	E	D	U	F	H	G	I	K	J	L	E	T	A	U
O	I	L	F	O	S	I	S	L	F	B	E	O	R	O	P	A	L	A	B
L	I	A	U	U	W	V	N	A	D	A	N	I	P	E	I	E	N	E	O
O	R	Z	F	O	P	E	A	I	F	H	E	C	P	S	T	M	O	E	I
Y	P	O	W	S	A	V	C	C	G	U	T	S	M	L	K	O	P	S	Q
K	L	O	P	O	R	A	E	O	X	O	F	Z	O	E	A	L	I	H	W
F	P	A	E	S	I	F	W	X	H	A	L	O	V	F	I	O	D	M	Z
E	L	J	O	E	L	A	N	J	S	Z	L	I	C	E	O	T	I	L	I
A	O	Q	I	A	M	H	K	C	I	B	A	S	E	N	O	R	H	F	J
Z	H	E	F	L	O	P	A	U	R	E	L	I	O	L	Y	A	Z	E	I
A	M	H	C	X	Y	E	T	A	K	N	I	H	D	W	Q	A	E	A	U
S	O	N	R	O	U	C	I	M	H	J	O	S	Z	I	F	R	O	O	R

Encuentra 5 nombres de hombre

busca la letra que no esta repetida

CAJA DE BALEARES "SA NOSTRA"

**SIRVASE
AUTOMATICAMENTE**

**CAJA DE BALEARES
"SA NOSTRA"**

